



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: A. D.
nar. X
bytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10.2018, sp. zn. SZ/MPSV-2017/211669-921, č.j. MPSV-2018/211988-921

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 10.2018, sp. zn. SZ/MPSV-2017/211669-921, č.j. MPSV-2018/211988-921, **se** ve výroku 1. **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2018, spis. zn. SZ/MPSV-2017/211669-921, č. j. MPSV-2018/211988-921 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 2. 10. 2017, č.10354/2017/HUS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané ve věci nároku manžela žalobkyně pana X (nar. X).
2. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalovaným změněno tak, že ve výroku 1. bylo rozhodnuto o tom, že se přiznává příspěvek na péči ve výši 4400 Kč měsíčně ode dne 1. 12. 2016 do 31. 7. 2018. Ve výroku 2. pak bylo rozhodnuto o tom, že se příspěvek na péči zvyšuje z 4400 Kč na 8800 Kč měsíčně ode dne 1. 8. 2018 do data úmrtí manžela žalobkyně, tj. do 19. 8. 2018.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný shrnul, že prvostupňovým rozhodnutím Úřadu práce ČR pro Jihomoravský kraj ze dne 2. 10. 2017 přiznán X (nar. X) příspěvek na péči ve výši 4400 Kč ode dne 1. 12. 2016. Podkladem byl posudek OSSZ Břeclav ze dne 7. 9. 2017, podle něhož byl pan X (manžel žalobkyně) osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), neboť nebyl schopen zvládat pět základních životních potřeb. Podkladem tohoto posudku bylo i provedené sociální šetření pracovníkem ÚP ČR, kontaktního pracoviště v Brně ze dne 4. 5. 2017.
4. Dne 19. 8. 2018 došlo k úmrtí manžela žalobkyně pana X a do řízení nastoupila jako pečující osoba jeho manželka (žalobkyně).
5. Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že ve výroku I. byl zesnulému manželovi X přiznán příspěvek na péči ode dne 1. 12. 2016 do 31. 7. 2018 ve výši 4400 Kč měsíčně. Dále bylo rozhodnuto o zvýšení příspěvku na péči ode dne 1. 8. 2018 do data úmrtí (19. 8. 2018) z 4400 Kč na 8800 Kč měsíčně.
6. V odvolacím řízení žalovaný nechal vypracovat posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 28. 6. 2018, podle něhož pan X nezvládal 6 základních životních potřeb – mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost (st.p. cévní mozkové příhoda s pravostrannou hemiplegií, deviací hlavy a bulbů a globální afázií). Podle tohoto posudku PK MPSV žalobce bylo možno klasifikovat ve II. stupni závislosti k datu 30. 12. 2016 i k datu vydání prvostupňového rozhodnutí.
7. V návaznosti na předložení dalších lékařských zpráv (vyjádření praktické lékařky MUDr. B. ze dne 20. 7. 2018 a nález MUDr. G. ze dne 2. 8. 2018) žalovaný vyžádal vypracování doplnění posudku PK MPSV. V tomto doplňujícím posudku doplňující posudek PK MPSV ze dne 25. 9. 2018 přikročila komise ke změně posudkového závěru – uznáno 8 základních životních potřeb jako nezvládaných (navíc uznána komunikace a výkon fyziologické potřeby). PK MPSV dospěla k závěru, že od 30. 12. 2016 do 1. 8. 2018 šlo o osobu ve II. stupni závislosti; od 2. 8. 2018 až do data úmrtí (...) šlo o osobu ve III. stupni závislosti.

8. Proto žalovaný přikročil ke změně prvostupňového rozhodnutí v tom směru, že ode dne 2. 8. 2018 do data úmrtí náležel manželovi žalobkyně příspěvek na péči pro III. stupeň závislosti.

III. Žaloba

9. V žalobě proti napadenému rozhodnutí a jejích doplněních žalobkyně brojila proti výroku 1. napadeného rozhodnutí. Především uvedla, napadené rozhodnutí je vydáno v rozporu se skutkovým stavem nerespektuje propouštěcí zprávu z Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016. Tato lékařská zpráva dokládá, že manžel žalobkyně trpěl globální fatickou poruchou (nelze zjistit orientaci), dále plegií PHK a PDK, na levé straně bezvýznamné omezení - následky cévní mozkové příhody).
10. Z toho důvodu měly být uznány jako nezvládané základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování, výkon fyziologické potřeby. Žalobkyně ke každé sporné základní životní potřebě uvedla důvody, proč měla být uznána jako nezvládaná.
11. Žalobkyně požaduje zpětné přiznání příspěvku na péči pro závislost jejího manžela na péči ve III. stupni závislosti ode dne 30. 12. 2016 do 1. 8. 2018.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

12. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný obsáhle shrnul průběh správního řízení i jeho výsledky a odkázal na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí a posudcích PK MPSV, které byly jeho podkladem.
13. K námitkám žalobkyně, že nebyla při posuzování zdravotního stavu jejího manžela vzata v potaz lékařská zpráva z Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016, žalovaný uvedl, že tuto zprávu neměl prvostupňový orgán ani žalovaný k dispozici. Namítanou lékařskou zprávu žalobkyně ani její manžel ve správním řízení nepředložili a nebyla ani součástí zdravotní dokumentace praktického lékaře manžela žalobkyně, která byla vyžádána jako podklad k vypracování posudků ve správním řízení. Žalobkyně měla možnost reagovat na absenci této zprávy v podkladech již dříve než v řízení před soudem.
14. Podle názoru žalovaného byly vypracované posudky OSSZ Břeclav i PK MPSV úplné a přesvědčivé. Popis zdravotního stavu, který má citovaná lékařská zpráva obsahovat, by nemohl zpochybnit závěry PK MPSV. Při posouzení byly jednak k dispozici lékařské zprávy z doby předcházející i následující datu namítané lékařské zprávy, a jednak pro posouzení stupně závislosti je nutno hodnotit dlouhodobou nepříznivost zdravotního stavu, která se nemohla tedy odrazit pouze v jedné namítané lékařské zprávě.
15. K námitce nesprávného posouzení vybraných životních potřeb (orientace, komunikace, stravování a výkonu fyziologické potřeby) žalobkyně namítla, že PK

MPSV neposoudila vybraná zdravotní postižení jejího manžela jako neschopnost zvládat určité aktivity životních potřeb dle příslušné vyhlášky. Stanovení schopnosti zvládat aktivity v oblasti sledovaných základních životních potřeb nezávisí na volné úvaze příslušného posudkového orgánu, nýbrž opravdu musí odpovídat stanoveným posudkovým kritériím vymezeným v příloze č. 1 cit. vyhlášky.

16. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.
17. V **replíce** k vyjádření žalovaného ze dne 21. 3. 2019 žalobkyně opětovně shrnula vývoj zdravotního stavu manžela po cévní mozkové příhodě, kterou utrpěl dne 16. 11. 2016. Zdravotní stav se trošku zlepšil, udělal pár kroků a dokázal říci pár slov, ale více už se to nezlepšovalo. Propouštěcí zprávu z hospitalizace v Nemocnici Břeclav ze dne 23. 12. 2016 předkládala žalobkyně jak prvostupňovému orgánu, tak i praktickému lékaři.
18. Podle názoru žalobkyně žalovaný nerozhodoval správně, pokud až od 1. 8. 2018 do 19. 8. 2018 přiznal manželů žalobkyně třetí stupeň závislosti na péči. Žalobkyně se musela o svého manžela starat celodenně. Posudky PK MPSV tedy nebyly správné.
19. Následným podáním ze dne 22. 3. 2019 žalobkyně předložila soudu propouštěcí zprávy z Nemocnice Břeclav. Dále upřesnila, že žádá o zpětné přiznání a doplacení příspěvku na péči ve třetím stupni závislosti za období od 30. 12. 2016 do 1. 8. 2018.

V. Řízení před krajským soudem

20. Krajský soud v řízení vyžádal správní spis žalovaného i prvostupňového orgánu, z nichž zjistil následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
21. Ve správním spisu jsou založeny zejm. úmrtní list manžela žalobkyně vydaný Městským úřadem Velké Pavlovice ze dne 24. 8. 2018. Krajský soud ověřil, že propouštěcí zpráva z Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016 není obsažena ve správním spisu a není citována ani v posudku OSSZ Břeclav ze dne 7. 9. 2017, ani v posudcích PK MPSV v Brně ze dne 28. 6. 2018 a jeho doplnění ze dne 25. 9. 2018. V prvostupňovém posudku OSSZ Břeclav je odkazováno na propouštěcí zprávu z neurologického odd. Nemocnice Břeclav ze dne 25. 11. 2016 a propouštěcí zprávu z rehabilitačního oddělení téže nemocnice ze dne 9. 2. 2017.
22. K odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí byly přiloženy zprávy o ambulantním vyšetření z Nemocnice Břeclav, nefrologické ambulance ze dne 31. 8. 2017, kopii lékařské zprávy z neurologické ambulance ze dne 21. 9. 2017 (MUDr. G.), kopie záznamu z Nemocnice Hustopeče – všeobecné interní ambulance ze dne 26. 7. 2017, dále také zpráva o ambulantním vyšetření ze dne 18. 9. 2017 – není však odkazováno na propouštěcí zprávu z Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016.
23. V odvolacím řízení před žalovaným byl vypracován posudek PK MPSV ze dne 28. 6. 2018, přičemž při jednání komise žalobce nebyl přítomen. Mezi podklady tohoto posudku figuruje mj. propouštěcí zpráva z neurologického oddělení nemocnice Břeclav 16. 11. – 25. 11. 2016 (vypovídající o globální afázii při přijetí), propouštěcí zpráva z rehabilitačního oddělení nemocnice Břeclav (17. 1. – 9. 2. 2017). PK MPSV se výslovně zabývala hodnocením následků cévní mozkové příhody ze dne 16. 11. 2016.

K úvodnímu stavu po cévní mozkové příhodě konstatovala, že šlo o velmi těžké postižení, ale nešlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. PK MPSV hodnotila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po uplynutí jednoho roku. PK MPSV konstatoval, že žalobce nezvládá 6 základních životních potřeb, ale zvládá komunikaci i výkon fyziologické potřeby.

24. V doplnění posudku PK MPSV ze dne 25. 9. 2018 (zpracovaného již po smrti manžela žalobkyně) došlo ke změně posudkového závěru na základě neurologického nálezu MUDr. X ze dne 2. 8. 2018. Dodatečně byl uznán výkon fyziologické potřeby a komunikace, a to v důsledku podstatného zhoršení fatické poruchy.
25. Žalobkyně v průběhu řízení zaslala soudu sdělení ze dne 22. 3. 2019, jímž předložila lékařské zprávy označené v žalobě i v replice. Konkrétně se jednalo o mj. Propouštěcí zprávu Nemocnice Břeclav (rehabilitace) ze dne 23. 12. 2016, jež krajský soud zaslal k vyjádření žalovanému.
26. Krajský soud nařídil k projednání věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 2. 6. 2020 za přítomnosti žalobkyně a v omluvené neúčasti zástupce žalovaného. Krajský soud při jednání v první řadě vyslechl přednes žaloby a konstatoval obsah soudního a správního spisu.
27. Žalobkyně v rámci svého vyjádření především poukázala na to, že problémy s manželem byly mnohem horší, než uvádějí lékařské zprávy. Především měl problém s výkonem fyziologické potřeby. Neměl sílu v paži, neuměl si namazat ani chleba. Bez její pomoci manžel fyziologickou potřebu nezvládal. Nesouhlasí se závěry sociálního šetření ze dne 4. 5. 2017 ani s posudky vyhotovenými ve správním řízení. Dále k základní životní potřebě komunikace uvedla, že její manžel nezvládal ani komunikaci, uměl říci pouze pozdrav, delší věty nikoliv. Tento stav podle jejího názoru trval v podstatě nezměněné podobě od cévní mozkové příhody až do data úmrtí žalobce beze změny. Ohledně písemné komunikace uvedla, že žalobce musel mít před sebou abecedu, aby krátkou zprávu napsal.
28. Dále krajský soud doplnil dokazování lékařskou zprávou z interního oddělení Nemocnice Břeclav z období 25. 11. 2016 do 8. 12. 2016, a dále lékařskou zprávou z rehabilitačního oddělení Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016, podle níž žalobce vstupně při přijetí trpěl smíšenou fatickou poruchou, expresivní afázií, přičemž jeho porozumění výzvám bylo minimální. Dále byla konstatována pravostranná hemiplegie (pravou horní končetinou nelze aktivně pohybovat), inkontinence moče i stolice. V průběhu hospitalizace částečné zlepšení stavu, pacient začal spontánně mluvit (jednoslovné odpovědi na jednoduché dotazy, hůře srozumitelné, ale adekvátní), a snažil se o spolupráci. V závěru této lékařské zprávy je uvedeno, že byla zaslána praktickému lékaři poštou.
29. Dále krajský soud provedl důkaz lékařskou zprávou z Nemocnice Břeclav ze dne 31. 8. 2017, podle níž byla diagnostikována nefropatie st. G3aA kombinované etiologie, biopticky neověřeno se středně těžkou retencí N-látek funkčně. Podle závěrů této zprávy žalobce trpěl snížením funkční rezerva ledvin (nelze očekávat jakékoliv zlepšení) a renální insuficiencí.

30. Dále byl dokazován obsah lékařských zpráv ze dne 18. 7. 2018 (MUDr. P.), podle níž žalobce chodí o jedné francouzské holi a trpí parézou pravé horní končetiny, lehkou dysartrií, a dále nefropatií G4. Podle lékařské zprávy ORL (MUDr. M., Ph.D.) ze dne 2. 3. 2018 byla cestou audiologie prokázána středně těžká až těžká percepční nedoslýchavost pankochleárně progredující k vyšším frekvencím bilaterálně, ve srovnání s rokem 2014.
31. Jelikož žalobkyně neměla další návrhy na provedení dokazování, soud ukončil dokazování a dal příležitost žalobkyni k přednesení konečného návrhu ve věci. Soud žalobkyni osvětlil možnosti, jak může o žalobě rozhodnout, a následky jednotlivých rozhodnutí o věci samé. Následně soud jednání odročil za účelem vyhlášení rozsudku na den 9. 6. 2020. Vyhlášení rozsudku proběhlo bez účasti stran i veřejnosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

32. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex off), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
33. Žaloba je důvodná.
34. Právní úprava poskytování příspěvku na péči je obsažena v zákoně o sociálních službách a vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „prováděcí vyhláška“). Východiskem je samotný pojem závislost (§ 8 zákona o sociálních službách), jehož význam je utvářen skrze konstrukci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách, který definuje tento pojem jako zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.
35. Podle ustanovení § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. platí, že za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
36. Aktuální právní úprava rozlišuje pro účely poskytování příspěvku na péči čtyři stupně závislosti, přičemž kritériem pro hodnocení míry závislosti oprávněné osoby na pomoci jiné osoby, a tedy i pro zařazení do jednotlivých kategorií je posuzování zvládání deseti základních životních potřeb vymezených v ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách. Jedná se o následující potřeby: mobilita, orientace, komunikace,

stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.

37. Bližší vymezení životních potřeb rozhodných pro stanovení stupně závislosti na pomoci jiných osob lze nalézt v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Základní direktivou pro hodnocení zvládání základních životních potřeb je posouzení, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení (§ 2 odst. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb.).
38. Podle § 2 odst. 2 vyhl. č. 505/2006 Sb. platí, že u osob, u nichž průběžně dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, trvá sledované období rozhodné pro posouzení závislosti zpravidla jeden rok; funkční schopnost zvládat základní životní potřebu se v takovém případě stanoví tak, aby odpovídala převažujícímu rozsahu schopnosti ve sledovaném období. Podle ust. § 2a citované vyhlášky přitom platí, že k tomu, aby bylo možno učinit závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné osoby, postačí, pokud posuzovaná osoba neovládá, byť jen jedinou z aktivit vyjmenovaných v této příloze.
39. Správní řízení ve věci přiznání příspěvku na péči se vyznačuje tím, že rozhodující důkaz představuje odborný posudek zdravotního stavu a závislosti žadatele na pomoci jiné osoby. Povahou takového posudku, jakož i na něj kladenými požadavky, se již opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabýval Nejvyšší správní soud, který dovedl, že „se jedná sice o tzv. *povinný důkaz*, nicméně nikoliv o *závazné stanovisko* či *závazný podklad rozhodnutí*. Posudek podléhá *hodnocení správního orgánu*, jeho *správnost není nikterak presumována*. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku *nepodléhají hodnocení správních orgánů*, neboť k tomu *nemají správní orgány odborné lékařské znalosti*, nezabývá je to *povinností hodnotit provedené důkazy ve správním řízení*, a tudíž i *správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti*“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, či rozsudek téhož soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, dostupné na www.nssoud.cz).
40. Krajský soud v předmětné věci vycházel ze skutkového stavu zjištěného ze správních spisů a doplněného dokazováním při jednání dne 2. 6. 2020. Z provedeného dokazování vyšlo najevo, že posudkové orgány (OSSZ Břeclav a PK MPSV v Brně) neměly k dispozici při tvorbě posudků lékařskou zprávu z rehabilitačního oddělení Nemocnice Břeclav ze dne 23. 12. 2016, která je stěžejním podkladem pro hodnocení zdravotního stavu zesnulého manžela žalobkyně v období po prodělání cévní mozkové příhody v listopadu 2016. Lze sice souhlasit zčásti se žalovaným v tom, že ostatní lékařské zprávy datované před i po období hospitalizace žalobce skutečně byly hodnoceny v předmětných posudcích. Nicméně nezohledněná propouštěcí zpráva představuje podle názoru krajského soudu značnou mezeru v podkladech posudku OSSZ Břeclav i PK MPSV, protože pak nelze souhlasit se

žalovaným v tom, že citované posudky byly založeny na úplném a celistvém hodnocení relevantních podkladů.

41. Krajský soud sám provedl důkaz touto lékařskou zprávou a je toho názoru, že z jejích závěrů jednoznačně plyne, že zdravotní stav manžela žalobkyně byl v období jeho hospitalizace značně nepříznivý a při propuštění bylo konstatováno pouze částečné zlepšení. Z dalších lékařských zpráv provedených jako důkaz se podává, že žalobce v srpnu roku 2018 trpěl nefropatií a renální insuficiencí, jakož také progresivním rozvojem nedoslýchavosti. Konstatována je paréza pravé horní končetiny a dysartrie.
42. Zjištěné skutečnosti mají vliv na úplnost a přesvědčivost závěrů PK MPSV v Brně obsažených v jejích posudcích ze dne 28. 6. 2018 a ze dne 25. 9. 2018, a to ve vztahu k období od 30. 12. 2016 do 31. 7. 2018. Konkrétně krajský soud shledal jako důvodné námitky proti následujícím posudkovým závěrům.
43. Stran neuznaných základních životních potřeb komunikace a orientace (hodnocených PK MPSV dohromady – sic!), kde PK MPSV dovodila schopnost se dorozumět a porozumět mluvenou řečí i krátkou zprávou a používat běžné komunikační prostředky, jde podle názoru krajského soudu o zcela nepřesvědčivé závěry, které neodpovídají dokumentovanému stavu manžela žalobkyně v období stabilizace zdravotního stavu po cévní mozkové příhodě prodělané v listopadu 2016. Jak propouštěcí zpráva z prosince 2016, tak i pozdější lékařské zprávy konstatují, že komunikace probíhala v nejlepším případě pouze jednoslovně či krátkou větou (písemně). Stran komunikace přetrvávala těžší smíšená fatická porucha, tedy tatáž diagnóza, pro niž PK MPSV k pozdějšímu datu 1. 8. 2018 sáhla ke zvýšení stupně závislosti na péči na třetí stupeň (viz lékařský nález MUDr. X ze dne 2. 8. 2018). V tomto ohledu nelze opomenout dopady progresivní nedoslýchavosti, které je třeba hodnotit jako faktor ovlivňující aktivitu poznávání a rozeznávání zrakem a sluchem, jakož i orientace v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích.
44. Obdobně krajský soud nahlíží na odůvodnění zvládání základní životní potřeby výkonu fyziologické potřeby jako na zcela nepřesvědčivé a rozporné se závěry propouštěcí zprávy ze dne 23. 12. 2016 i s prokázanou nefropatií a renální insuficiencí. Hraniční stav při zvládání jednotlivých schopností tvořících rámec pro posouzení zvládání základní životní potřeby je třeba vykládat ve prospěch nezvládnutí testované základní životní potřeby jako celku (§ 2a vyhl. č. 505/2006 Sb.). Propouštěcí zpráva ze dne 23. 12. 2016 hovoří o těžké inkontinenci moče i stolice a používání plen. Vzhledem k paréze pravé (dominantní) horní končetiny lze označit za věrohodné tvrzení žalobkyně, že žalobce si sám nebyl schopen ani v pozdějším období pleny měnit bez pomoci jiné fyzické osoby. Za této situace nelze přesvědčivě uzavřít o tom, že žalobce zvládá základní životní potřebu výkonu fyziologické potřeby.
45. Vzhledem k tomu, že ve vztahu ke označeným třem neuznaným základním životním potřebám (z nichž dvě byly dodatečně uznány jako nezvládané až ode dne 1. 8. 2018 těsně před skonem manžela žalobkyně – konkrétně komunikace a výkon fyziologické potřeby) není posudek PK MPSV ze dne 28. 6. 2018 obsažený ve správním spisu úplný ani přesvědčivý, je třeba, aby žalovaný v dalším řízení nechal doplnit posudkové hodnocení s důrazem na to, aby byl znovu vyhodnocen poslední cca rok a

půl života manžela žalobkyně (tzn. období ode dne 30. 12. 2016 do 31. 7. 2018) z hlediska jeho prokázaných pravděpodobných převažujících schopností (srov. § 2 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb.), a to příp. i za přítomnosti žalobkyně při jednání PK MPSV (viz k tomu § 16b odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

46. Z uvedených důvodů krajský soud shledal žalobní námitky jako důvodné. Jelikož vznesené námitky žalobkyně se upínaly pouze k výroku č. 1 napadeného rozhodnutí, rozhodl krajský soud při vázanosti uplatněnými žalobními body tak, že zrušil pouze výrok 1. napadeného rozhodnutí a věc vrátil žalovanému v tomto rozsahu k dalšímu řízení.
47. V něm bude žalovaný vázán provedeným dokazováním krajského soudu i právním názorem obsaženým v odůvodnění tohoto rozsudku. Bude tedy úkolem žalovaného, aby vyžádal nový posudek PK MPSV, v němž bude znovu provedeno úplné a přesvědčivé hodnocení stupně závislosti zesnulého manžela žalobkyně v období 30. 12. 2016 do 31. 7. 2018.
48. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud tak, že úspěšné žalobkyni nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť o jejich přiznání nežádala. Žalovanému nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. června 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.